

INDLEDNING.

Jeg har tænkt på evangeliet til i dag som billeder fra de liv, vi hver især lever og kender til. Som manden i beretningen ligger vi også på en bære ind i mellem, og nogen har godt fat i hjørnerne. Jeg har tænkt på, hvordan vi velsignes helt fantastisk pga. de mennesker, som er der for os. Prøv at tænke efter og se om ikke, der er ca. 4 personer i jeres omgangskreds, som, I bare ved, vil være der for jer, hvis verden pludselig braser sammen på den ene eller anden måde?! Har vi mere end 4, er vi meget privilegerede.

Vi har alle sammen brug for andre mennesker, selv om vi er selvstændige og kloge på alting, selv om vi styrer godt igennem - i hvert fald ud ad til. Vi er ikke fysisk lamme, som manden i beretningen, vi er heller ikke handlingslammede, men vi kan alle opleve kriser i vore liv – store eller små kriser – som lammer vore hjerter og tanker, lammer os med angst og frustration eller sætter os ud af spillet på jobbet eller i samfundet. Så er det vi ligger der på båren.

FADDERE VED DÅB.

Ved alle 3 dåb i dag har vi set, hvem familierne har valgt til faddere. Det er en vigtig ting at vælge faddere, dén side af dåben overvejes altid nøje af far og mor, fordi de ønsker at give deres barn ca. 4 personer, som vil være dér for barnet gennem hele opvæksten.

Faddere oplever til gengæld, at det er en ære at blive spurgt og en betydningsfuld opgave, selv om den ikke altid virker så konkret som at tage fat i hjørnerne på en bære. Jeg sagde i faddertalen i dag, at I faddere bl.a. skal bede fadervor med barnet, når I siger godnat, og hvis der sker svære ting, skal man kunne ringe til jer og sige: *"Be´ for Sofus, Agnethe, eller Ludvig vi sidder lige på skadestuen eller der er problemer i skolen, giv os lige lidt rygdækning"*.

Det lyder måske vældig fromt, men det er det egentlig ikke, det er totalt jordnært. At be´ for nogen er bare at henlede Guds opmærksomhed på, at her skal Han være til stede og gøre godt. NU.

FORBØN.

At be´ for andre er billedligt forstået som i beretningen i dag at tage fat i hjørnerne på båren og sænke sin ven eller veninde, sit familiemedlem, eller sit gudbarn ned foran Jesus, så Han i situationen kan gøre noget for den, man elsker og ikke selv kan redde eller være der for med fysisk tilstedeværelse. Det er dybest set bare at sende masser af god energi og kærlighed videre.

Fænomenet kaldes forbøn.

De konfirmander, som lavede gudstjeneste sidste fredag arbejdede med bønner, og det blev tydeligt for dem undervejs, hvad forbøn egentlig kan. Den kan nemlig bære andre ind midt i Guds opmærksomhed. Vi skal billedligt talt tage besværet med at lave et passende hul i taget, så båren kan sænkes ned eller bønnen kan stige op!

NÅR DEN DER BER DØR.

Ved en bisættelsessamtale for nogle år siden oplevede jeg en hård og barsk rocker på godt 40 år sige om tabet af sin morfar: *"Nu er der - bip - sgu ingen, der be´r for mig mere – det er næsten ikke til at holde ud at tænke på"*. Det gjorde godt nok indtryk på mig. Det viser noget om, at det her ikke er pladderfromhed.

Alle - uanset, hvordan vore liv ser ud, hvilket indhold vi vælger, livsstil eller levevej, **alle** kan vi finde en værdifuld mening i, at nogen be´r for os. Det **er** en slags åndelig rygdækning, selv om man til hverdag går mere op i rygmærker.

EVANGELIUM I KAPERNAUM.

Jesus er en populær mand i Kapernaum, det er, som når en sports- eller popstjerne kommer til byen, alle flokkes om Ham. Jesus var stjerne, fordi Hans kærlighed nåede alle mennesker, og kærligheden blev konkret bl.a. i helbredelser, nærvær og omsorg. Denne dag prædiker Han ordet, Han udlægger det gamle testamente og gør det til gode nyheder.

Jesu evangelium handler ikke om at fastholde mennesker i et religiøst system med regler og bud, som gør mange af vore handlinger til synd. Han vil sige noget andet og mere end præsterne og de skriftkloge altid har sagt.

Jesu evangelium handler om, at der er noget som er større end alle de kendte og nødvendige bud – Det er kærlighed.

Jesu evangelium handler om, at der er noget, som er større end synd, noget der større end fejl og brud, større end vore løgne og bedrag og svigt – Det er tilgivelse.

Vi kender ikke præcist indholdet af Jesu prædiken, før manden kommer ned gennem taget og prædikenen tager en helt konkret drejning til at handle om, hvad Gud kan og hvem Gud er. Der er propfyldt i huset lige som her i kirken. De vil have et godt budskab med hjem, væsentlige ord. Ord, der giver liv og bygger videre på deres tro og giver håb og fremtid.

Jesus siger først det, Han vil ha', de alle sammen skal gå hjem med uanset om de er syge eller raske. Så først tilgiver Han mandens synder, det er nemlig stort, at vi alle sammen har den mulighed at få vore synder tilgivet.

Men hvad tænker folk så? Der ligger en lam mand og alle ved, at Jesus **kan** helbrede. Folk i huset, de 4 venner og den lamme selv forventer naturligvis, at Jesus helbreder ham, men det gør Han ikke. Han tilgiver "bare" mandens synder, det er for let, for tyndt, ville vi nok sige, men sådan tænkte man ikke dengang.

Vi forestiller os nok, at der nu er skuffelse og tristhed i rummet, fordi det er "synd" for den stakkels mand, at hans synder er tilgivet, og han ikke bliver helbredt. Nej. Nej, Jesus mærker ikke skuffelse men i stedet forargelse og vrede inde i deres tanker. De spekulerer over, hvad Jesus egentlig bilder sig ind? Kun Gud tilgiver synder, og Jesus er ikke Gud. De skriftkloges tanker og følelser handler om forargelse af teologisk art. Det er da ganske usmageligt, når der lige foran dem ligger en mand, hvis håb om et nyt liv med ny førlighed tilsyneladende ikke bliver til noget.

De skriftkloge ved ikke, at Jesus faktisk er Gud og dermed en guddommelig tankelæser. Så de bliver forvirrede, da Jesus argumenterer imod deres tanker, som om de havde udtalt dem.

180 GRADER.

Derefter beviser Jesus, at Han er Gud ved at helbrede den lamme mand. Sådan vender Jesus deres teologi 180 grader.

I dåbsritualet hørte vi Jesus vende disciplenes teologiske opfattelse af, hvem der kommer ind i Guds rige 180 grader. De tror, de er selvskrevne, da de har valgt at følge Jesus, og så sætter Jesus pludselig børnene først. *”Den, der ikke tager imod Guds rige ligesom et lille barn kommer slet ikke ind i det”.*

Sådan skal vi nok også lære at forstå verden og mennesker omkring os. Når vi vender en situation 180 grader, ser vi noget andet, så forstår vi noget andet. Der ligger hverdagens evangelium ofte til os.

- Når vi melder fra et eller andet sted for at passe på os selv og lade op derhjemme, kan de 180 grader betyde, at vi pludselig kommer til at forstå, at vi betyder noget i sammenhængen, dér hvor vi vil melde fra. De andre har brug for os, og dét vi kan gøre og være, vi **kan** nemlig gøre den berømte forskel. Vi tænker ikke altid over, at vi giver de andre problemer ved at melde fra. Det ser vi ikke før, vi har vendt den 180 grader og opdager, at der virkelig er brug for os.

- Når vi i en sag hævder vores ret, fordi det nu engang er vores ret, og det giver mening for os, så mener vi, at det er helt i orden med den magt det giver os at ha´ret. Ret skal være ret, siger vi, og holder fast i vores ret til det ene eller det andet – ofte retten til at bestemme - Så kan de 180 grader vise os, at når vi altid vil ha´ ret eller altid får ret, er der så meget andet, vi ikke får. Det kunne være vi så ikke fik ret meget kærlighed, respekt, fællesskab og velvilje. Det oplever vi ikke før, vi har vendt den 180 grader og måske opgiver at få ret.

- Når vi bliver misundelige eller jaloux på andre, fordi de får mere ud af livet, end vi gør eller er smukkere end vi er, eller har et bedre familieliv, end vi har, eller tjener flere penge, end vi gør, kan de 180 grader vise os, at **de** slet ikke er problemet, **det er vi selv**. Ormen gnaver i os, fordi **vi** ikke hviler i os selv, fordi **vi** ikke ser vore egne evner og velsignelser det være sig vores livserfaring og livsvisdom, vore børn og børnebørn, det være sig andres respekt eller tillid. Vi kunne måske hvile i os selv og ikke være misundelige, hvis vi så alt det vi har, alt det vi lever af i dagligdagen, men ofte tager for givet eller glemmer.

MANGLENDE LOGIK.

Jesus bruger så ofte evangeliet til at vende tingene 180 grader, og det opleves sommetider, som om det har svært ved at give mening – der mangler logik.

- En lam mand får tilgivet sine synder i stedet for at blive helbredt, hvor meget kan en lam mand egentlig synde?

- Et barn, der ikke kan præstere tro og gode gerninger, kommer ind i Guds rige før de voksne, der sætter alt til side for at tjene Gud. Hvor meget er det så værd at vie sit liv til at arbejde for Guds rige? De fleste af disciplene døde faktisk for deres tro!

AFSLUTNING

**Kærlighed er vigtigere end bud og regler.
Tilgivelse er vigtigere end synd og svigt.**

Vi skal tage de ord til os og vende dem 180 grader, så kærlighed og tilgivelse ikke bare er noget, vi får af Gud, fordi vi har brug for det - men det er også noget vi giver andre.

Vi indledte med at tænke på, at vi ligger på båren og vore 4 venner holder fast i hjørnerne, og er der for os, når vi er krise. Vi kan også vende den indsigt 180 grader ved nu billedligt talt at holde fast i vores hjørne af den "båre", som vore venner, familie eller kolleger ligger på, og sørge for at henlede Guds opmærksomhed på dem. NU!

Husk rockeren ved sin morfars begravelse. Det betyder noget, at nogen beder for os – og 180 grader rundt - at vi beder for dem.

Amen.